

renset det saa godt som muligt for Konflikt- og Tvivlsspørgsmaal, som alle er henvist til de to Lovforslag om Vin og om Ændringer i Toldloven af 29. Marts 1924. Men jeg synes dog ikke, jeg føler mig særlig skyldbetyngt, naar jeg ser, hvad Tid der sædvanlig er levnet Rigsdagen til Behandlingen af Lovforslag om midlertidige Toldloves Forlængelse. Jeg tror næsten, det er en usædvanlig lang Tid, der har været; det var dog 8 Dage mellem Forelæggelsen og i Aften. Men Forhold, som hverken Folketinget eller jeg har været Herre over, har bevirket, at Forhandlingerne har trukket saa længe ud, at dette høje Ting, hvad jeg i allerhøjeste Grad beklager, kun har saa knap Tid.

Jeg skal endvidere sige til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds, at jeg forstaaer ikke hans Standpunkt, naar han ønsker, at den halve Silke- og Pelsværkstold skal opretholdes. Det er altsaa en ikke saa ringe Forøgelse af Beskyttelsen, det ærede Medlem vilde foreslaa, og det er en betydelig Gene for vedkommende Erhverv. Og naar det ærede Medlem saa vil rette paa dette ved at foreslaa en tilsvarende Nedsættelse af Tolden paa Tømmer og Træ, vil jeg dertil sige, at jeg har gennem mange Aar, mener jeg, i Gerningen vist min Sympati for at lette Raastof- og Hjelpestof-Indførselen til indenlandsk Virksomhed saa meget som muligt. Naar jeg gaar Tiden fra 1908 til nu igennem, har jeg dels bidraget til og dels foreslaaet en stor Mængde af saadanne Nedsættelser. Men med Hensyn til Tømmer og Træ er nu for det første at bemærke, at Tolden paa disse Varer ikke kan hvile med nogen særlig Tyngde paa Byggevirkomheden, for værdimæssigt udgør denne Told kun 2 pCt.; det er altsaa en ganske usædvanlig lav Told. Hertil kommer, at det vilde have rejst et stort Konfliktspørgsmaal, hvis man havde foreslaaet noget saadant, thi som bekendt er Skovbruget en af de Virksomheder i Landet, som under Kriseforhold er i allerhøjeste Grad lidende paa Grund af Beskatningsformen. Den har, efter at Kronen har genvundet sin Guld-værdi, virket særdeles tyngende paa Skovbruget, som ogsaa paa andre Maader er vanskeligt stillet i sin Konkurrence med Udlandet. Selv om jeg nu ikke vil tro, at denne 2 pCt.s Told har saa afgørende Betydning for Skovbruget, betyder dens Op-hævelse alligevel en Forværrelse af Skovbrugets Stilling, som vilde være blevet mødt med heftige Klager og have vakt en Strid, som jeg ikke paa dette Punkt har ønsket at rejse.

Hvad det stærke Øl angaar, skal jeg se bort fra de sociale Betragtninger, som det ærede 9de Medlem for 6te Kreds fremførte. Tillægsafgiften paa Luksusøl er vistnok af min højtærede Forgænger foreslaaet med et bestemt finansielt Sigte. Det viste sig imidlertid, at dette Sigte ikke var ganske rigtigt, for finansielt set var Afgiften en uhyre Skuffelse. Vi har ikke i og for sig ønsket at udrydde dette Øl, bl. a. af den Grund, at her har Danmark en Eksportartikel, som paa værdig og god Maade har hævdet sig i Udlandet. Men for at denne Eksportartikel kan trives, kræves der ogsaa et vist Hjemmemarked. Med den høje Ekstraafgift, der i Forvejen hviler paa dette Luksusøl i Henhold til Loven af 1923, tror jeg ikke, man behøver at frygte for, at det bliver Lagerølet og Porterens, som kommer til at beherske det danske Marked, det vil selvfølgelig altid blive det lette Øl. Men denne Tillægstold var jo ved at tage Livet af en Eksport, som jeg ikke mener man er berettiget til at kvæle.

Saa var det ærede Medlem misfornøjet med Forhøjelsen af Cigartolden. Jeg til-lader mig nu at tro, at det Hensyn, som det ærede Medlem med Rette gør gældende, Ønsket om at faa et rimeligere indenlandsk Prisniveau i Detailhandelen med Cigarer og Cigaretter — jeg finder ogsaa det nuværende Prisniveau alt for højt —, vil det ærede Medlem nok i nogen Grad faa tilfredsstillet. Hvad er det nemlig, der sker i Øjeblikket? Der sker det, at man sætter Tolden 70 Ø. ned, og der sker det, at man gør Loven permanent, hvorved man i ganske anden Grad end hidtil skaber Sikkerhed for Industrien og giver den Dispositionsfrihed paa længere Sigt.

Bramsnæs: Jeg beklager, at den højtærede Finansminister ikke undlader at foreslaa Told paa tørrede Frugter, fordi han er naaet til den Overbevisning, at man ikke burde have en saadan Told, men kun af Opportunitetshensyn. Jeg havde glædet mig til, at der var foregaaet en saadan Forandring i den højtærede Finansministers Opfattelse af disse Toldsatser. Men saa meget mere Grund bliver der jo til at glæde sig over, at der har været et socialdemokratisk Ministerium i godt $2\frac{1}{2}$ Aar, saa at man fik disse Toldsatser udryddet og det paa en saadan Maade, at den nuværende Finansminister ikke en Gang ønsker at foreslaa dem, skønt han i Virkeligheden mener, at de burde foreslaas. Opportunitetshensynene er blevet saa stærke, at de hindrer, at denne Told bliver genindført nu, trods det at den